

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10
Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ograko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Belokranjska železnica.

Dunaj, 22. septembra. Detajlni projekti za železnico Novo mesto-Crnomelj - Metlika so — kakor se officialno in uradno razglašalo — skoraj izdelani. Politični ogled železniške trase in razlastitveno postopanje se bodo uvedlo še to jesen. Detajlni projekti bazirajo na varianti čez Preloge - Smuka - Crnomelj - Metlika, za katero varijanto se je odločilo železniško ministrstvo na podlagi želj prebivalstva. Zakonito že zajamčen kapital 18.400.000 K bo najbrže zadostoval za zgradbo te železnice. Pozornost pri razglasitvi te uradne note vzbuja dejstvo, da za enkrat železnica, odnosno projekt ni izpeljan do deželne meje.

Nadomestne volitve v državni zbor v dunajskem volilnem okoliščju.

Dunaj, 22. septembra. Krščansko - socialna stranka je sklenila, da kandidira pri dopolnilnih volitvah v državni zbor v XIII. dunajskem mestnem okraju dunajskega župana dr. Neumayerja in v II. mestnem okraju občinskega svetnika Preyerja.

Sklicanje češkega deželnega zbora.

Praga, 22. septembra. Češki deželni zbor se skliče s 30. septembrom. Posamezne stranke v deželnem zboru so že izvršile vse predpriprave za zasedanje. Danes je imel češki deželni odbor sejo, v kateri se je grof Schönböck toplo zahvalil princu Lobkowicu, dr. Eppingerju in dr. Škardi za njih trud. Namestnik grof Coudenhove je konferiral večeraj popoldne z namestnikom najvišjega deželnega maršala dr. Urbanom, z grofom Nostitzem in dr. Eppingerjem v zavedi bodočega zasedanja deželnega zbora.

Seja mladočeškega kluba.

Praga, 22. septembra. Klub mladočeških deželnih poslancev ima danes sejo, v kateri bodeta poročala Pačak in dr. Škarda o spravi konferenci ter se bo vršilo posvetovanje glede deželnozbornskega zasedanja. Seje čeških deželnozbornskih klubov.

Praga, 22. septembra. Tekom prihodnjih dni bodo imeli tudi drugi deželnozbornski klubi klubove seje glede deželnozbornskega zasedanja.

Češko - nemški sporazum bo imel za posledico spremenjeno situacijo v avstrijski notranji politiki.

Dunaj, 22. septembra. Iz izvrstno informiranih krogov je izvedela »Deutsch-böhmische Korrespondenz«, da je pričakovati za slučaj delomoznosti češkega deželnega zbora, spremembo položaja v avstrijski notranji politiki in tem oziru, da se bodo Čehi pridružili strankam večine.

Glasovi o češko - nemški spravi.

Praga, 22. septembra. Vsi listi se pečajo z uspehi večerajšnje češko-

nemške spravne konference. Češki in nemški listi pozdravljajo dosego spravo. Med drugimi n. pr. piše »Bohemia«, da pozdravlja spravo, da pa se mora počakati, kako bodo razpletli Čehi v deželnem zboru podane obljube. — »Union« poudarja, da je treba paziti, da se ne pretrga niti, ki se je večeraj zavozljala. — »Narodny Listi« pravijo, da so Čehi v polnem obsegu varovali češko stališče in pozdravlja bodoče mirno sodelovanje obeh narodnostnih strank v češkem deželnem zboru. — Istotako pozdravljajo spravo »Hlas Naroda« in »Venkov«.

Bienert se veseli Čehov.

Praga, 22. septembra. »Narodny Politika« poroča iz Dunaja, da ministrski predsednik z veseljem pričakuje toka Čehov v vladno večino. Tok Čehov v vladno večino pa bo smel biti le posledica aktivnega delovanja pri parlamentarnem delu, nikakor pa ne sme biti predpogoj tega dela. Ministrski predsednik baron Bienert da Čehom tri portfelje. — »Narodny Politika« pristavlja tej vesti, da se položaj nikakor še ni toliko razbistril, da bi se že moglo računati s tako dalekosežnimi načrti. Težkoče v deželnem zboru so se še-le začele in ravno na baronu Bienertu je ležeče, da po najboljši možnosti in z najboljšo voljo olajša te težkoče.

Stališče čeških radikalcev.

Praga, 22. septembra. Glasilo čeških radikalcev »Česke Slovo« piše, da češki radikalni poslanci še vedno stojijo na stališču, da je sedanji češki deželni zbor nezmožen in nekompetent rešiti spor med Nemci in Čehi. Navzlic temu pa uvidevajo radikalni poslanci potrebo sprave med Čehi in Nemci na temelju enakopravnosti obeh narodov in pravičnosti, ter popolen ozir na njihov deželno - pravni program. »Česke Slovo« izjavlja, da pomenja zadnja sprava prvi korak na tem polju.

Čestitka barona Bienertu princu Lobkowicu.

Praga, 22. septembra. Ministrski predsednik baron Bienert je poslal višjemu deželnemu maršalu princu Lobkowicu brzobjavko, v kateri mu čestita na uspehu češko - nemške sprave in izraža upanje, da je ta sprava prvi korak za konsolidacijo razmer na Češkem.

Nova skupina poslancev med Poljaki.

Lvov, 22. septembra. Večeraj popoldne se je vršilo zborovanje onih poljskih državno- in deželnozbornskih poslancev, ki si hočejo ustanoviti v »Poljskem klubu« svojo lastno skupino. Navzoči so bili na zborovanju baron Batalija, dvorni svetnik dr. German in drugi, skupaj 19 poslancev. Sprejela se je resolucija, v kateri se zahteva ustanovitev te demo-

kratične skupine. V resoluciji se poudarja, da ta nova skupina v »Poljskem klubu« ne bo agresivno nastopala.

Skupno zborovanje alpskih in podonavskih nemških državnih poslancev.

Gradec, 22. septembra. V večerajšnji seji nemško - nacionalne zveze državnih poslancev iz Štajerske se je sprejel predlog, v katerem se zahteva, da naj se skliče v najbližnji bodočnosti shod nemško - nacionalnih državnih poslancev iz alpskih in podonavskih dežel, kateri naj bi se bavil za notranje - političnimi zadevami.

Obtoženi deželni poslanec Verstovšek.

Celje, 22. septembra. Šoštanjsko okrajno sodišče je zahtevalo od štajerskega deželnega zbora izročitev dež. posl. Verstovška in sicer zaradi dveh slučajev razžaljenja časti. Tožila ga urednik V. Spindler v Celju zaradi tega, ker ga je opsoval na šoštanjškem kolodvoru brez pravega povoda z »ušivcem« in bivši odvetnik in sedanji graščak v Št. Ilju dr. Pirnat, ker ga je dr. Verstovšek ovadil, da je podkupoval volilce. Ovadba je bila seveda brez vsake podlage. V to afero je vpleten tudi znani klerikalni magnat Kranje od Št. Ilja.

Cesarjevo potovanje v Maria Zell.

Dunaj, 22. septembra. Cesar se odpelje dne 24. septembra v Maria Zell, kjer ga pozdravijo zastopniki štajerske dežele. Na Dunaj se povrne še na večer istega dne.

Novi deželno - brambovski gorski polki.

Dunaj, 22. septembra. Cesar je z najvišjo odločbo z dne 17. septembra potrdil, da se sestavijo posebni deželno - brambovski vojaški polki, in sicer iz sedanjega deželno - brambovskega polka št. 4 v Celovcu in št. 27 v Ljubljani, in dalje posamezne gorske strojno - puškine skupine v Tridentu št. I, v Bolcanu št. II. in v Innichenu št. III. Celovski polk bo sestavljen iz dveh bataljonov, in sicer bo imel en bataljon 5 kompanij, drugi bataljon pa 4 kompanije. Ljubljanski deželno - brambovski gorski polk pa bo sestavljen iz enega bataljona, močnega 4 kompanije in dveh bataljonov po 3 kompanije. Vsakemu bataljonu je dodeljen poleg tega še oddelek strojnih pušk.

Pravda Bielohlawek - Zipperer.

Dunaj, 22. septembra. Snoči je končala pravda Bielohlawek - Zipperer radi razžaljenja časti. Sodnik je smatral dokaz resnice za ponesrečen in je obsodil Zippererja v zelo težko kazen 14dnevnega zapore, ki je neizpremenljiv v denarno kazen. V krščansko - socialnih krogih vlada radi tega velikansko zadoščenje in veselje.

Obsojeni deželni odbor.

Praga, 22. septembra. Svoječasno je češki deželni odbor odtegnil lo-

kalni železnici Trutnova - Weckelsdorf deželno subvencijo v znesku 373.000 K, ker se je lokalna železnica upirala napraviti ob železnici dvojezične napise. — Lokalna železnica je vsled tega vložila pri praškem deželnem sodišču tožbo na plačilo te podpore. Večeraj se je vršila o tej pravdi pred praškim deželnim sodiščem razprava in sodišče je deželni odbor obsodilo na plačilo tega zneska s 6% zamudnimi obrestmi tekom 14 dni.

Hmeljska kupčija v Savinski dolini.

Žalec, 22. septembra. Prejšnje dneve se je malodane zdela, da bode hmeljska kupčija oslabela, oziroma, da bodo cene, ki so padle do 80 in še nižje za 50 kg, še nadalje padale. Zadržna dva dni pa je nastopil nenaden preobrat; cene so mahoma poskočile na 100 in še višje; prodalo se je samo v Žalcu in najbližji okolici nad 600 met. stotov hmelja, kar pomenja naravnost rekord v naši hmeljski trgovini. Cela letina hmelja v Savinski dolini se ceni na 27—30 tisoč met. stotov.

Za novi slovenski trg na Spodnjem Štajerskem.

Zg. Radgona, 22. septembra. Akcija za povzdigo slovenske občine Št. Jurij ob Ščavnici gre vendar navzlic mrzličnemu oviranju nemškutarjev krepko naprej. Nemškutarji se namreč boje, da bi s povzdigo Št. Jurja ob Ščavnici v trg izgubili za vselej up na zmago v zgorajradg. okrajnem zastopu. Zato so tudi pri tozadnem glasovanju v šentjurskem obč. zastopu nasprotovali, pa niso mogli zmagati. Za stvar se zelo trudi drž. posl. Ploj. Št. Jurij ob Šč. bi bil prvi slovenski trg v — Slovenskih goricah.

Dvorni igralec Kainz †.

Dunaj, 22. septembra. Truplo umrlega dvornega igralca Josipa Kainza je položeno na mrtvaški oder v stanovanju njegovega prijatelja Mauthnerja. Dosedaj je došlo na tisoče kondolenc iz tu- in inozemstva, med drugim tudi od igralcev češkega narodnega gledališča v Pragi. Pogreb se vrši jutri popoldne ob 2. in bo jako slovesen in veličasten. Stroške pogreba trpi dvorno gledališče.

»Vaterland« o češkonemški spravi.

Dunaj, 22. septembra. Snočni »Vaterland« piše, da nemški in češki listi brez razlike strank pozdravljajo večerajšnji praški uspeh ter prorokujejo najugodnejšo bodočnost ne samo češkemu deželnemu zboru, temveč tudi štajerskemu, češ da bodo tudi Slovenci v štajerskem deželnem zboru sedaj uvideli kakor Nemci na Češkem, da obstrukcija in negativna politika ne dosežeta ničesar. V svojem optimizmu gre »Vaterland« tako daleč, da radi češkonemške sprave prorokuje tudi aplaniranje sporov v gališkem, istrskem, dalmatinskem in tirolskem deželnem zboru in vsled tega tudi novo ojačenje Avstrije na znotraj in na zunaj.

Dogodki v Ljubljani in evropska javnost.

Septembarski dogodki 1. 1908. so obrnili pozornost vse evropske javnosti na malo našo Ljubljano.

Vse svetovno časopisje je takrat pisalo o tragediji, katere pozorišče je bila v onih tužnih dneh prestolnica slovenskih zemlja.

Ako izvzamemo edino nemške liste, je bilo takrat vse svetovno časopisje na strani slovenske Ljubljane ter je odkrito izražalo svoje gorke simpatije slovenskemu narodu, borečemu se za svoje pravice, za svojo staro pravdo.

Takrat so spregovorili tudi angleški listi in na vsa usta so povedali avstrijski vladi, da je njeno postopanje proti simpatičnemu slovenskemu narodu krivično in da vsled tega tudi ne more obroditi dobrega sadu.

Enodušno mnenje vse poštene evropske javnosti ni imelo seveda na naše vladne kroge prav nobenega vpliva.

Kdaj pa so bili avstrijski takozvani državniški še dostopni pametnim razlogom? Nikdar! Za to bi bilo tudi čudno, ako bi glede politike nasproti slovenskemu narodu poslušali stvarilni in dobrohotni glas evropske javnosti!

Na Slovenskem se je nadaljevala stara politika, ki je označena v besedah »divide et impera.«

Kar ni bilo moči doseči s to politiko, se je skušalo izvesti z nasilnimi sredstvi, s krivičnostjo in protizakonitostmi.

Dogodki zadnjih let so v tem oziru klasične priče.

Krona protislovenske vladne politike pa je vsekakor dejanje, ki ga je vlada zakrivila s tem, da je deželno stolno mesto Ljubljano oropala občinske avtonomije.

Ta vladni korak, za katerega ni najti niti sence utemeljitve in upravičenosti, je zopet vzbudil pozornost vse kulturne Evrope.

In zopet se je pokazalo, da je vsa kulturna Evropa na strani pravice in pravičnosti, zakaj vse evropsko javno mnenje, ne izvemši poštenega remškega, je bilo enodušno v obsodbi dejanja, ki ga je avstrijska vlada zagrešila nad avtonomijo Ljubljane.

Hrvasko in srbsko, češko in poljsko, italijansko in francosko, bolgarsko in rusko časopisje si je bilo edino v tem, da se je zgodila Ljubljani krivica, kakršne bi pravna država ne smela zagrešiti.

To so odkrito in brez ovinkov povedali svetovni listi, kakršni so pariški »Matine« in petrogradsko »Novoje Vremja«.

Zlasti pravkar imenovani ruski list je o najnovejšem dejanju kranjske deželne vlade izrekel tako uničujočo sodbo, da je niti priobčiti ne moremo, ker bi brez dvoma takoj zapadli težki roki državnega pravdnika.

Da o razmerah, ki so nastale v zadnjem času v Ljubljani, mnogo pišejo jugoslovanski listi, se razume samo ob sebi.

Vsi ti listi sodijo kolikor toliko pravilno o situaciji, ki je nastala v Ljubljani.

Skoro najpravičneje med jugoslovanskimi listi pa pojmujejo položaj in krizo, ki je nastala v osrčju Slovenije, »Beogradske Novine«, ki pišejo med drugim:

»Narod je treba čuvati pogube in potrpljivo čakati na čas, ko bodo tudi vladni krogi morali računati z razpoloženjem v narodu.

Za ta trenotek je treba ohraniti nezlomljeno silo narodno.

Vlada ne kaže posebne državniške previdnosti, ko radi osebnih vprašanj izziva tako težke in opasne krize.

Če kdo, Slovenci so bili od nekdanj najmirnejši, najlojalnejši podaniki.

Siromašnost slovenske domovine, ki je posledica zapostavljanja s strani državnih oblasti, je prisilila ta miren in pošten narod, da je jel misliti na-se in da se jej truditi za svojo dobrobit. Toda merodajni krogi so nasprotni tem prirodnim težnjam naroda slovenskega...

Položaj slovenskega naroda je dandanes nesporno težji in neznosnejši, kakor je bil kdaj prej v prošlosti.

Globoka bol nas objema pred sliko, ki se danes razvija v bratski nam Sloveniji in težke skrbi nam more dušo ob misli na usodo, ki čaka naše drage slovenske brate.

Njihova moralna krepost, njihova odločnost v obrambi svojih pravic pa nam jamčijo, da se bodo znali držati v modrih mejah v današnjih burnih dnevih in da bodo umeli z zaupanjem v svojo pravično stvar preprečiti vse nesreče, ki sedaj grozeče lebdijo nad njimi.

Prišli bodo dnevi žalosti, trpljenja in obupovanja in napočil bo čas svobode in pravičnosti!«

Slovensko Sokolstvo na medzletnih tekmah v Ljubljani 25. t. m.

Od zadnjega slovenskega vesokolskega izleta v Ljubljani »Slovenska Sokolska Zveza« še ni priredila tekmovalne telovadbe. Pač pa se je

ona udeležila tekem v Zagrebu, večkrat v Pragi in preteklo leto celo v Luksemburgu. Ker je do prihodnjega slovenskega sokolskega izleta še par let, priredi med tem časom »Slovenska Sokolska Zveza« medzletne tekme brez posebnih slovesnosti.

Ne pretiravamo, ako trdimo, da so tekmovalne telovadbe slovensko Sokolstvo povzdignilo na tisti nivo vsestranske izobrazbe telesa in duha, kjer nam je zagotovljen ne le obstoj, marveč uspeh tak, ki si ga pač vsi zavedni Slovenci želimo. Zagotovljen je uspeh: Saj se je vračalo slovensko Sokolstvo zmagonosno s slovenskih, pa tudi z mednarodnih tekem, kjer je ono tekmovalo z velikimi narodi, ki po številu z nami Slovenci se niti ne dajo primerjati. Izvežbalo in izurilo se je nebroj vadiateljev in organizatorjev ravno na različnih tekmah. In ti vadiatelji in organizatorji delujejo s čisto dušo in trdnim prepričanjem, odkrito in nesebično, ter žrtvujejo celo svoje dragoceno življenje še dragocenejši jim sveti stvari — Sokolstvu! In take moči so izdatne. Slovensko Sokolstvo pridobiva vedno več moči. Sveže moči rastejo naprej na polju, ki ne pozna zime — na sokolskem polju. Brez večjega počitka naprej do zvišenih ciljev, zato priredi »Slovenska Sokolska Zveza« medzletne tekme.

Tekem v takem okviru ona pač še ni priredila. Težke vaje in komplie. sestave v nižjem, še težje in komplieciranejšje v višjem oddelku. Najstrožja sodba po navodilih za tekme, to je princip pri tekmovalnih telovadbah, povsod, in tega principa se strogo drži tudi slovensko Sokolstvo: Pri telesu začni vzgajati, ako si hočeš dušo vzgojiti tako, da ti bo narod, ki mu pripadaš, hvaležen, da te bo vesel.

Dasi so neprimerno težke te določene tekmovalne vaje in je v slovenskem Sokolstvu nebroj novih mladih društev, se je prijavilo doselej nepričakovano veliko število tekmovalcev: 14 vrst v nižjem in 5 vrst v višjem oddelku. Vsaka vrsta šteje po 6 telovadcev, torej 114 tekmovalcev. Določeno je na drugo po 5 vaj, na bradlji po 5 vaj, na konju na šir z ročajem po 5 vaj na obe strani, skok v višino, tek in 5 prostih vaj. Izmed teh vaj se izžreba po eno za drugo, po eno za bradljo, po eno za konja na obe strani in dve prosti vaji. Izžrebane vaje se naznani telovadcem šele isti dan, pred začetkom tekme, na tekmovališču. Za skok v višino in tek je že naprej določeno in sicer: skok v višino v višjem oddelku 140 cm, v nižjem 130 cm; tek v višjem

oddelku 92 metrov v 13 sekundah, v nižjem v 14 sekundah.

Gotovo bo slavno občinstvo obiskalo te tekme v največjem številu, da se prepriča zopet na lastne oči o resnem, važnem in težkem delu, ki ga opravljajo telovadci dan za dnem, mesec za mesecem, leto za letom. Uspehi slovenskega Sokolstva so uspehi vsega naroda slovenskega. Vseh uspehov, bodisi v tujini ali na domačih tleh, je bil deležen ves slovenski narod. Slovensko Sokolstvo je za narod slovenski, ono hoče vzgojiti krepke in zdrave Slovence na telesu in duši. Zavedni Slovenci so pa dolžni to podpirati. Na zdar!

Nekomu v osveženje spomina.

»Slovenec« je zapisal v notici »20. september«, da so v september-skih dneh »brezvestni ljudje razpajali množico k nelegalnim dejanjem«. Ali ve poštenjakovič »Slovenec«, kdo je bil med temi »brezvestnimi ljudmi«? Ali morda ve, kdo je bil tisti mož, ki sicer sedaj izliva golide gnojnice na septembarske dogodke, a je takrat nagovarjal gotove gospode, da bi vdrli v kazino? Ali je dotični gospod morda na to že pozabil? Ali je pozabil tudi na to, da je na svojo pest, ker mu ostali gospodje niso šli na limanice, nato povzročil rabuko, zaradi katere bi vsak drugi imel posla s sodiščem? Ali naj gospodu še bolj osvežimo spomin? Za sedaj še tega ne storimo, ker nečemo nikomur in ako je tudi naš nasprotnik, škodovati. Ako pa bodo gotovi brezvestni ljudje še nadaljevali s svojimi podlostmi in nesramnostmi, bo naše prizateljivosti kmalu konec in spregovorili bomo o stvari, ki bo gospodom okrog »Slovenca« prav neljuba in skrajno neprijetna. Mislimo, da se razumemo!

Poslanec Pogačnik — ranjen pri železniški nesreči v Rottenmannu.

Državni poslanec in podpredsednik poslanske zbornice Josip Pogačnik se je predvečerašnjim ponoči vozil z Dunaja z brzovlakom št. 101, ki je nato trčil pri Rottenmannu skupaj s tržaškim brzovlakom št. 102. Gospod poslanec se je vozil v tretjem vagonu odspredaj. Ko se je prigodila katastrofa, ga je vrglo v nasprotno steno vagona, nanj pa so se vsuli kovčegi in razna druga prtljaga. Gosp. poslanec je samo neznatno poškodovan na roki, drugega se mu ni prigodilo ničesar.

Dalmacija za Ljubljano.

Zadrška »Štampa« piše z ozirom na nepotrditev župana Ivana Hribarja in razpust mestnega občinskega

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

(Dalje.)

Tedaj si je Čerin obvezal desno roko z različnimi eunjami, ki so ležale v njegovi bližini in je zapustil bolniški šotor. Taborišče je bilo skoro zapuščeno, vse vojaštvo je bilo zunaj za nasipi, v taborišču so ostale le najpotrebnejše osebe. Na griču sredi taborišča je pred šotorom velikega vezirja plapolala zelena zastava. Sredi velike skupine oficirjev in vojakov je sedel na belem konju Ali paša in je vodil bitko.

Naglo je izginil Čerin med šotori. Hodil je hitro, kakor bi imel kako opravilo, da bi ga kdo ne ustavil in iskal, kje imajo Turki svoje jetnike. Obsel je malone ves tabor, a nikjer ni našel sledu.

Bitka se je med tem popolnoma razvila in divje kričanje z vozov in razburjenost, ki je vladala med oficirji in vojaki, zbranimi okrog Ali paše, je razodevala Čerinu, da zmaguje cesarska armada. Povzpela se je na ograjo vozov in je od tamkaj pregledal vse bojišče. Videl je, kako se morajo turški konjeniki umikati pred cesarskimi kirasirji, videl je da je cesarska infanterija že zavzela

prve turške nasipe in da pritiskajo cesarski konjeniki od desne in od leve na Turke. Uganil je, da utegne bitka vzeti slab konec za Turke in zato je naglo zapustil svoje opazovališče in nadaljeval iskanje jetnikov.

A zopet se je trudil zaman. Obletel je novičes tabor, stikal in iskal, a nikjer ni našel sledu. Naposled se je vrnil k bolniškemu šotoru z obupom v srcu, da je njegov trud zaman.

Vse besnejše kričanje na vozeh je vzbudilo njegovo radovednost. Novič se je povpel na ograjo in je videl na prvi pogled, da so Turki poraženi in da beže pred cesarskimi. Prav takrat je Ali paša spodbodel svojega konja in zdiral iz taborišča ven. Besno je vihtel svoj meč in sekal po lastnih vojaki, da bi jih pogljal nazaj v boj, a naenkrat je omahnil na konju in padel z njega. Krogla ga je zadela v glavo in čez njegovo truplo, moreč svoje lastne voditelje, je turško vojaštvo, pred cesarsko armado bežalo proti taboru.

Čerin je skočil z ograje. Uvidel je, da mora zdaj skrbeti za svojo lastno varnost. Hotel se je zopet skriti v šotoru za ranjence. Obrnil se je tja in obstal. Pred njim sta dva turška vojaka privlekla v uniformo cesarskega generala oblečenega moža iz šotora, ki je stal poleg onega, kjer je bilo Čerinovo skrivališče.

Čerin je pustil vojaka naprej. Sodil je, da je jetnik grof Breuner in da ga hočejo Turki vzeti na beg se-

boj. A ko sta bila vojaka mimo njega, je planil v šotor. Tamkaj so ležali zvezani cesarski oficirji in vojaki, ki so bili prišli v jetništvo Turkov in med njimi je ležal z obvezano glavo Snoj.

Na prvi pogled ga je Čerin spoznal. Slekel je kar mogoče naglo turško obleko in jo vrgel Snoju, vrv, s katero je bil zvezan na rokah in na nogah, pa je prerezal.

»Hitro — hitro,« mu je ukazal in obenem hitel drugim jetnikom prerezati vrvi.

»Pomagajte si, če si morete,« to je bilo vse, kar je Čerin rekel jetnikom, zakaj slutil je, da jih bodo poraženi Turki vse poklali, predno zapuste tabor, a turških oblek jim ni mogel preskrbeti.

Snoj je kar mogoče hitro vrgel turško obleko nase. Čerin mu je migljal in šel je za njim iz šotora. A njima so sledili tudi vsi drugi jetniki, ki so mislili samo na svojo rešitev in niso bili v stanu spoznati, da gredo v svojo pogubo. Čerin in Snoj sta srečno pribežala do bolniškega šotora, na druge jetnike, ki so jih Turki spoznali po obleki, pa so planili turški vojaki in jih premagali. A niso jih več spravili v šotor. Vlekli so jih na grič, kjer je plapolala zelena zastava in tam so jih obglavili, kakor že poprej grofa Breunerja.

Med tem je cesarska armada dobojevala popolno zmago. Turška vojska se je v blaznem begu razkropila na vse strani, vojaštvo iz taborišča je

pobegnulo, zapustivši tam celo zeleno zastavo prorokovo in vse ranjence, ki si niso mogli sami pomagati.

Ko je Čerin spoznal, da zanj in za Snoja ni več nevarnosti, je šel zopet iz šotora. Videl je, da je zapuščen, da Turki beže in da prihajajo cesarski vojaki v tabor. Tedaj je Snoju velel, naj zopet sleče turško uniformo, da ga bodo zmagovalci spoznali kot cesarskega oficirja, potem pa je izginil za šotori.

Zmaga cesarske armade je bila velikanska. Blizu 6000 Turkov je obležalo na bojišču. 156 zastav in 172 topov so cesarski vzeli Turkom, pevrh pa več tisoč konj in mnogo velblodov. Z razvitimi zastavami ob zvokih tromb in bobnov so prikorkali in prijezdili cesarski vojaki v turški tabor, na čelu jim prine Evgen.

Pred šotorom padlega velikega vezirja so ležala trupla obglavljenih cesarskih vojakov, ki so bili kot ranjenci prišli Turkom v roke, med njimi truplo generala grofa Breunerja. Pred temi žrtvami je prine Evgen dvignil svoj meč in prisegel, da bo te umore nad Turki strahovito maščeval.

Ko je bila urejena in zbrana vsa armada, pa je prine Evgen dal dovoljenje, da smejo vojaki opleniti turško taborišče. Sebi je pridržal šotor velikega vezirja, v katerem je našel veliko bogastvo. Vse drugo je prepustil armadi.

(Dalje priložnjt.)

sveta: »Slovenci so poskušali, da se upro germanski in klerikalni politiki, ki vedno bolj in bolj tišči ob tla slovske narode. Zato so jih udarili. Toda narodni ponos in zavest velike nevarnosti, ki preti obstanku Slovencev in vsem nam od germanizacije in klerikalizma, sta v Slovenceh povzročila, da so si s svojimi borili, pripravljenimi na vse eventualnosti zgradili močno narodno trdnjavo, ki bo njihova krepka narodna obramba v neenaki borbi s sovražniki. Borba se je pričela. Započela se je v Zagrebu, prešla je v Ljubljano, a sedaj pride na vrsto tudi Dalmacija. Ljubljana bodi za nas Split, a Dubrovnik Ljubljana: eden za vse, vsi za enega, v tem leži naša kulturna in narodna zmaga. Bodimo vsi na braniku!»

Klerikalni falsifikatorji.

V članku »Ob obletnici« v jutranji izdaji dne 20. t. m. smo napisali dobesedno ta-le stavek: »Ako bo vsakdo vršil dosledno, trezno in zavedajoč se svoje narodne misije svojo dolžnost, potem bodo postale brezpredmetne tudi vsake žrtve in narodu našemu ne bo nikdar več treba plakati in tožiti ob odprtih grobovih.« Ta stavek gotovo lahko piše z mirno dušo vsak pošteno misleči Slovenec. Podle duše, ki mažejo »Slovenec« in ki so že vsak čut poštenosti in dostojnosti že zdavna izgubile, pa pišejo z ozirom na gori citirani stavek v številki od preteklega torka: »V današnjem jutranjem »Narodu« pa jih ni sram zapisati, da so bile tiste demonstracije (septembrske) »brezpredmetne« in da danes slovenski narod čisto po nepotrebnem plaka in toži ob odprtih grobovih. Sedaj pa naj čitatelji primerjajo stavek, ki smo ga ponatili iz torkove jutranje izdaje, z onim, kar je nam podtaknil pošteni »Slovenec«. Blagoslovljeni »Slovenec« pisec je torej mirne duše falsificiral naša izvajanja, samo da bi mogel napeljati vodo na svoj mlin. To je lopovščina prve vrste, ki so jo zmožni samo katoliški žurnalisti. Pač prav je imel tisti katoliški duhovnik iz rajha, ki je javno izjavil, da ni večjih propalij pod solncem, kakor so katoliški žurnalisti.

Javna produkcija gojencev dramatične šole.

V soboto zvečer se vrši v areni Narodnega doma javna produkcija ljubljanske dramatične šole, na kar občinstvo že danes opozarjamo. Ne samo, da nam bodo nove slovenske moči na dramatičnem polju ta dan pokazale, koliko je napredovala pri nas gojitev drame, tudi za raznovrstnost in razvedrilno je skrbjeno, ker je spored prireditve premišljen in dobro izbran. Nadejamo se, da bo ljubljansko občinstvo s številnim posemom najbolje demonstriralo svoje zanimanje za to koristno in potrebno solo.

Nesrečen padee.

Na Tržaški cesti št. 22 v Ljubljani se je snoči, 21. t. m. nekako ob pol 8. ponesrečil oženjeni delavec Janez Dolencec, po domače Gros, rojen leta 1854. v Dolenji vasi, občina Polhov gradec. Precej opit se je menda hotel po lestvi spraviti spat na seno, pa mu je izpodletelo, da je tako nesrečno padel na tla, da si je ubil lobanjo. Takoj poklicani zdravnik g. dr. Illner je samo še mogel konstatirati smrt in odredil, da se truplo prepelje v mrtvašnico.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Klepetulje. V Trnovem nekje je hiša, kjer živi in prebiva prav veliko pripadnic t. zv. nežnega spola, vse so že bolj v letih, pa menda nimajo drugega opravka, kot gibati s svojimi jeziki. To je sicer prav umljivo, ampak ni opravičljivo, če tisto gibanje z jeziki zaide v preveč ekstremne forme, ki jim pravimo opravljanje, obrekovanje, zmerjanje, sploh žaljenje časti. Danes je skoro celi ženski babilon iz tiste hiše v Trnovem stal pred okrajnim sodiščem. Jeziki so migali, kakor turške sab-

lje pred Siskom, konec je bil pa naravnost čudovit. Tožiteljica se je namreč razvnela tako zelo v svoji sveti jezi nad obrekovalkami, sodiščem in pravico, da je v tisti jezi zapustila sodno dvorano in jezno zaloputnila vrata za seboj. Sodnik je seveda razglasil sklep, da se kazensko postopanje proti toženkam ustavlja, ker je tožiteljica zapustila razpravno dvorano, ne da bi jo potem kdo zastopal. Sodniku smo res prav iz srca privoščili, da se je odkrižal klepetulj, ki bi bile s svojimi jeziki res v stanu človeku ruinirati vse živce. Z veseljem je pač vzel na znanje tudi izjavo tožiteljice, ki je upila, da ne pride nikdar več pred sodišče, kjer ni »nobene pravice«. Morda bodo ženske od zdaj naprej na drug način »reševale« svoje »jezikovne spore« . . .

Železničarski shod v Narodnem domu.

Za snoči je sklicalo vodstvo socialne demokracije železničarski shod v areno Narodnega doma. Shod je bil dobro obiskan. Udeležilo se ga je zelo mnogo članov »Jugoslovanske železničarske organizacije«. Shod je bil mestoma precej živahen. Na dnevnem redu je bilo razpravljanje o vzrokih in uspehih zadnje pasivne rezistence na južni železnici.

Zborovanje otvoril sodrug Petrič, ki se izvoli tudi za predsednika shoda. Petrič nato v daljšem govoru omenja razne intervencije pri ravnateljstvu, ter obljube, ki jih je dajalo ravnateljstvo železničarskim deputacijam. Pravi, da je bila pasivna rezistenca nepotrebna. Pasivni odpor imenuje Petrič »Missbrauch der Amtsgewalt«. Pravi, da so železničarski uslužbenci lahko zadovoljni s tem, kar so dosegli njihovi delegati. (Klici: Saj niso ničesar dosegli! Delavci niso ničesar dobili!)

K besedi se oglasi sodrug Kopač, ki seveda tudi udriha po pasivnem odporu. Kopač je hotel biti v svojem govoru silno duhovit, kar se mu pa ni posrečilo. Rekel je, da bi socialni demokrati dosegli vse, kar bi zahtevali, ako bi le 24 ur delali pasivni odpor. Gospodje pa, ki spadajo k »Landsturmu«, tega ne razumejo.

Pristav južne železnice Fr. Borštnar, nato v daljšem govoru opravičuje pasivno rezistenco. Če bi bili uradniki vse to že imeli, kar se jim je priznalo sedaj, potem bi res ne bila potrebna rezistenca. Ker se pa uradnikom ni hotelo priznati, so bili opravičeni do pasivnega odpora. Govornik pravi, da izkušnja, ki jih je te dni napravilo uradništvo s socialnodemokratskim vodstvom, ne pozabi nikdar. Na mariborski konferenci so uradniki zahtevali za vsakega najmanjšega uslužbenca 1000 K, socialnodemokratski voditelji pa so se izrekli, da je dovolj, če dobi železniški delavec 800 K na leto. Tu se najboljšje vidi, kdo želi delavcu dobro. S takimi voditelji se pa uradništvo ne more pajdašiti. Kako se je delalo, ve cela javnost, zato je socialnodemokratski voditelj ne boste farbali! Uradnikom se očita, da so uprizorili pasivno rezistenco zahrbtno. To nikakor ne more biti resnično, ker smo jo 14 dni preje naznanili po letakih. Ker je ljudstvo nezadovoljno, zato ga voditelji zdaj slepe in varajo. Socialist Tomschik je rekel, da ni pasivna rezistenca za socialiste krušno vprašanje, marveč vprašanje moči. »Za nas«, pravi govornik, »je danes to vprašanje moči rešeno. Mi vas ne potrebujemo!«

Nato se je obsebi umevno priglasil k besedi Etbir Kristan. V silno dolgem govoru debatira vse navskriž. Zdaj si privoščil tega, zdaj onega klicatelja. Nikomur ne ostane dolžan odgovora. Glavno jedro njegovega govora je pa bila agitacija za »Rdeči Prapor«. Sklepati po raznih opazkah glede »Slovskega Narodna«, nekatere ljudi silno boli, da izbaja dvakrat na dan. V najkrajšem času postane baje »Rdeči Prapor« dnevnik. Kristan konča svoj govor s trditvijo, da so slovenski kapitalisti ravno take pijavke, kot so drugi. (Klici: Škoda, da jih imamo tako malo!)

Končno prečita Petrič resolucijo, v kateri uslužbenci južne železnice izjavljajo, da so zadovoljni s tem, kar so dosegli.

Zadovoljni so torej oni, ki so se udeležili pasivnega odpora, zadovoljni so pa tudi oni, ki se tega odpora niso udeležili. Torej zadovoljnost na obeh straneh. Snočnje hujskanje je bilo torej popolnoma odveč!

Najnovejše vesti.

Slezjski deželni zbor.

Opava, 22. septembra. V večerajšnji seji deželnega zbora se je razpravljalo o proračunu, ki izkazuje 3 milijone kron dohodkov in 9 milijonov kron izdatkov. Primanjkljaj šestih milijonov kron se pokrije z deželnimi dokladami.

Železniška nesreča pri Rottenmannu.

Rottenmann, 22. septembra. Dosedanjih 7 smrtnih žrtev železniške nesreče se bode najbrže pomnožilo še za dva nova slučaja. Poštna uradnika Götz in Karl sta namreč tako nevarno ranjena, da ni nikakega upanja, da bi okrevala.

Rottenmann, 22. septembra. Uradno se je konstatiralo, da je veliko železniško nesrečo zakrivil brzovlak št. 102, kateri je vozil proti vsem predpisom skozi postajo, mesto da bi ustavil. Torej je strojevodja tega vlaka kriv nesreče. Večraj se je otvoril zopet na celi progji reden promet.

Oddaja vodovodnih cevi za vodovod mesta Prage.

Praga, 22. septembra. »Hlas Naroda« poroča, da bo mestni občinski svet oddal v današnji seji dobavo vodovodnih cevi za praški vodovod za 4 milijone kron, in sicer $\frac{2}{3}$ francoski železninski družbi v Pont Mousontu in $\frac{1}{3}$ češki akcijski družbi Breitfeld, Daněk & Co.

Zvišanje akcijskega kapitala pri češki industrijalni banki.

Praga, 22. septembra. Na večerajšnjem izrednem občnem zboru češke industrijalne banke so delničarji sklenili, da se delniški kapital zviša od 20 na 30 milijonov kron. V to svrhu se izda 25.000 novih delnic.

Nemški cesar na Dunaju.

Dunaj, 22. septembra. Nemški cesar Viljem je večraj opoldne obiskal in si ogledal dunajski rotovž, kjer je bil najsijajnejše sprejet. Poudarila se mu je tudi takozvana častna pijača. Dunajski župan dr. Neumayer je imel pozdravni govor. Cesar Viljem je odgovoril v daljšem govoru na pozdrav in izrekel pri tem hvaležnost na časti in naklonjenost, ki mu jih izkazuje dunajsko meščanstvo. Iz tega sklepa, da se dunajsko prebivalstvo zaveda prijateljstva in zavezništva Nemčije napram Avstriji v preteklih resnih časih. Prepričanje o potrebi zveze med obema državama je postalo v obeh državah že zahteva javnega življenja. Končno je cesar Viljem slavil v svojem govoru še našega cesarja. Laskave besede nemškega cesarja so seveda močno navdušile Dunajčane in dunajski listi na dolgo in široko sedaj pišejo o tem, da si je nemški cesar osvojil srca Dunajčanov. Temu nasproti pa se ne sme prezreti, da je nemški cesar dosedaj dunajsko meščanstvo vedno takorekoč ostantativno preziral in »Deutsches Volksblatt« se pri tej priliki prav umestno spominja, kako je Viljem nedavno pri svojem obisku na Dunaju dunajskega župana dr. Luegerja hote in namenoma pri sprejemu spregledal, ter mu ni hotel podati roke, kakor je to pri sprejemih običajno. — Popoldne ob 3. se je nemški cesar odpeljal v spremstvu našega cesarja v lovsko razstavo, katero si je tudi ogledal. Pri tej priliki je posetil in si ogledal tudi kranjski oddelek lovske razstave, kjer ga je pričakoval in mu bil predstavljen načelnik deželnega komiteja knez Windischgraetz. V sled slabega vremena, ki sedaj prevladuje na Dunaju, pa je bila ob tej priliki lovska razstava od strani občinstva kaj slabo obiskana.

Posledice rekonstrukcije bolgarskega kabineta.

Dunaj, 22. septembra. »Vaterland« vidi v rekonstrukciji bolgarskega kabineta pod predsedstvom Malinova novo protiturško gibanje. Bolgarska da hoče z nasilstvom rešiti makedonsko vprašanje.

Za kratek čas.

Drž. pravdnik: Predlagam, naj se obtoženec obsodi po § 202, ki določa za kazen ječo od šestih mesecev do enega leta.

Obtoženi slepar: Gospod državni pravdnik, — »zglihajva« na štiri mesece.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 22. septembra. Dopoldanska borza je kazala stalno tendenco, akoravno ni bilo opaziti živahnega prometa. Ugodno so vplivale politične vesti iz Prage, ter ugodna semestralna bilanca alpsko - montanske družbe. Alpinke, državnih železnice akcije in nekatere industrijske vrednosti so poskočile. Bančni instituti so prolongirali s 5—5 $\frac{1}{8}$ %. Popoldne je razpoloženje malo oslabilo. Kurzi pa v splošnem niso popustili. Rente so mirne.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 21. septembra 1910.

Seležbeni papirji.	Denarni	Diagonni
4% majevagenta	93.40	93.60
4 2% srebrna renta	97.05	97.25
4% avstr. krona renta	93.40	93.60
4% ogr.	91.75	91.95
4% kranjsko deželno posojilo	96.—	97.—
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—

Srečke.

Srečke iz l. 1860 $\frac{1}{2}$	226.—	232.—
„ „ „ 1864	322.—	328.—
„ tiske	156.75	162.75
„ zemeljske I. izdaje	298.—	304.—
„ „ II. „	278.50	284.50
„ ogrske hipotečne	249.35	255.35
„ dun. komunalne	531.—	541.—
„ avstr. kreditne	520.—	530.—
„ ljubljanske	88.—	94.—
„ avstr. rdeč. križa	62.75	66.75
„ ogr. „ „	38.00	42.50
„ bazilika	28.90	32.90
„ turške	256.75	259.75

Delnice.

Ljubljanske kreditne banke	444.—	448.—
Avstr. kreditnega zavoda	664.—	665.—
Dunajske bančne družbe	551.50	552.50
Južne železnice	118.75	119.75
Državne železnice	758.—	759.—
Alpine-Montan	769.50	770.50
Češke sladkorne družbe	258.—	262.20
Živnostenske banke	273.—	274.50

Valute.

Cekini	11.37	11.40
Marke	117.45	117.65
Franki	95.35	95.50
Lire	94.55	94.75
Rublji	254.50	255.50

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 20. septembra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9.95
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.31
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7.29
Koruza za maj 1911.	za 50 kg	5.65
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.79

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 21. septembra 1910.

Brno: 15, 23, 62, 73, 40.

Izjava.

Podpisani s tem nanznam, da je dosedanji moj uradnik, gosp. Franc Weiss iz moje službe izstopil in da ni opravičen za moj račun nikakih kupčij sklepati, kakor tudi ne na moj račun denarja sprejemati.

Jos. Škerlj

Spoditor.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 $\frac{1}{2}$ %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnatelj menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — **Eskomtira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugi pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Kupujte večerno izdajo „Slovenskega Naroda“

Družina brez otrok išče za takoj ali za november lopo

stanovanje 5 lepih travnikov

s 3 malimi sobami, ozir. z 2 sobama in kabinetom ter vsemi pritisklinami in potrebnim komfortom. Ponudbe s ceno na Dr. F. S., Sodna ulica 5/III. levo. 159

se prod. — Poizve se pri g. Jožetu Plankarju, gostilničarju na Dolenski cesti. 3173

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

v lastnem zadrugi domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18 je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11 upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posejajo na zemljišča po 5 $\frac{1}{2}$ % z 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{2}$ % brez amortizacije, na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenjske zavarovalnice, najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavnica: K 5.000.000.— Rezervni zaklad: K 450.000.—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

- Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
- Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za otrokom.
- Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.
- Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
- Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrotinim namenom.
- Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zaplenjenor

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prežernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vse svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vložnim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 $\frac{1}{4}$ % brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posojila na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1 $\frac{1}{4}$ % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.